

JACK BILBO

Una autobiografia

Els quaranta primers anys de la completa i íntima
història d'un Artista, Autor, Escultor, Marxant
d'Art, Filòsof, Psicòleg, Viatjant i Lluitador
Modern en favor de la Humanitat.

Traducció de Gabriel Mir

EDICIONS **DOCUMENTA** BALEAR

2019

Pròleg

HENRY MILLER

Déu ens ha creat a tots com a individus, així ens ho han comunicat. Emperò només n'hi ha un com en Jack Bilbo i aquest és ell mateix. Fins i tot aquells que només han vist la seva fotografia no l'oblidaran mai. És una espècie de sant per als mariners, tan sols bondat i dolçor..., emperò que Déu ajudi els qui el fan enfadar! No és d'estranyar el fet que ell hagués estat vagabund, rodamon, gàngster, anarquista, mariner, propietari d'un bar i qui sap què més. Va ésser i serà sempre molt més que això. És una persona de cap a peus; un home que estima la justícia; que creu en el perdó; que odia els assassins, sobretot els «nazis», vertaders enemics de la humanitat.

Fa dos anys, vaig tenir el gran plaer de conèixer personalment en Jack Bilbo, a Berlín, en el seu «Käpt'n-Bilbo-Hafen-spelunke»,* on les parets, tant interiors com exteriors, estan decorades amb les seves pintures, fotografies, retalls de diaris i tot allò que evoca la imaginació. Era allà, dret darrere el tasser, més gran que la vida, poderós i barbut. Els seus ulls gris-verdós irradiaven filantropia. Més tard sopàrem plegats a la rebotiga de la seva botiga de curiositats, un lloc prou gran per a allotjar-se, amb un sofà i una taula. Fou un menjar excel·lent, preparat per la seva estimada esposa. En Jack suava moltíssim i em vaig demanar com podia ésser capaç d'evitar la claustrofòbia. Emperò ell ja havia viscut dins petites cabanes, fins i tot a vegades amb reixes al davant. Un s'imagina que necessitaria l'espai d'una gran vil·la o d'un palau, però no és així. Ell s'adapta a tot. Pot passar sense menjar, si és necessari. Pot estar en silenci, fins i tot quan «ells» li arrenquen les ungles i li peguen amb una porra.

* Cantina al moll.

Sovint, quan al vespre no puc dormir, m'imagín com hauria estat si hagués tengut, com a amics i companys, Jack Männer, Jack London, Blaise Cendrars, Liam O'Flaherty o Maksim Gorki. Malgrat que ell, al llarg de tota la vida, hagi estat un apassionat anarquista, és prou vell per haver conegut homes com el príncep Kropotkin o Johann Most. Aquests impetuosos i temeraris individualistes tenen qualque cosa en el seu interior que fa que siguin estimats per tots els homes i dones del món. Són, endemés, escriptors i pintors com Jack Bilbo; per tant, nien dins els nostres cors per sempre més. Els estimam, perquè són solitaris, «uitlanders»,** vagabunds, marginats. Els seus pecats i crims no són ordinaris. Fan que la concepció general del pecat i del delicte no tingui sentit. Aquests homes tenen una percepció estricta del bé i el mal, i no obstant això, prenen les seves pròpies decisions d'una manera diferent de les del petitburgès. Francament, estan més prop de Déu.

Intencionadament he escrit molt poc o gairebé res sobre aquest llibre. Per què ho hauria de fer? La seva profunditat i força parlen per elles mateixes. És un informe gegant, sense ambigüitats, sobre la vida d'un home. Les ànimes sensibles, serà millor que ho deixin anar. Però les que es rebolquen en el pecat, les que han gaudit de la vida i encara l'estimen, les que no tenen por d'embrutar-se les mans ni de transgredir la llei, tindran el plaer de delectar-se amb aquest llibre.

Què més puc dir? Tan sols això: vint-i-una salutacions per al vell capità! Que el seu esperit continuï present.

Pacífic Palisades, Califòrnia, USA

[Publicat a la versió alemanya de 1963.

Versió catalana de Francesca Pasqual]

** 'Estranger' en afrikaans.